

ಪರಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ||೬೩|| ನೀರಾಂಜನ, ಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಬಹಳೇ ಆನಂದವುಂಟಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ಸಂತೋಷಿತರಾದರು. || ೬೪ || ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿದನು. ಕೇಳು ಶಿಷ್ಯನೇ, ಅನಂತರ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ||೬೫|| ಸಾಯಂದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನು. ಅನಂತರ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಣಸೇವೆಗಾಗಿ ಮರಳಿ ಬಂದನು. ||೬೬|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಜರಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರಾದರು. ||೬೭|| ಸಿದ್ಧನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು- “ಈ ವಿಧವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತಿ ಗುರುಗಳೆಂಬ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ನಿಧಿಯು ದೊರೆತಿದೆ ಎಂದನು. ||೬೮|| ಹೀಗೆಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದು ಕೇಳಲು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವದು. ||೭೦|| ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತಾಮೃತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧನಾಮ ಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ಶ್ರೀಮದನಂತವ್ರತ ಮಹಿಮಾವರ್ಣನಾನಾಮ, ತ್ರಿಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||

೪೪ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ನಾಮಧಾರಕ ಶಿಷ್ಯನು ಸಿದ್ಧಗುರುವನ್ನು ಕುರಿತು- “ಮುಂದೆ ಚರಿತ್ರವು ನಡೆದುಬಿಡಿತು? ನಮಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವದಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಭುವೆ ! ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ||೧|| ಸಿದ್ಧನು- “ವತ್ಸನೆ ಕೇಳು,

ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರು ಸೇನೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನೇಕಾರ ಭಕ್ತನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದನು. ||೨|| ಮೂರು ಪ್ರಹರಗಳಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಿ ಸುವ ಉದ್ಯೋಗ ದಂಧೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಅನಂತರ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಠದ ಮುಂದಿನ ಅಂಗಳವನ್ನು ಉಡುಗಿ, ಹಸನಗೊಳಿಸಿ, ದೂರಿನಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸುವನು. ||೩|| ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳು ಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ವ್ರತವು ಬಂದಿತು. ಆ ನೇಕಾರನ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಮೊದಲಾದ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರೆಲ್ಲರು ಶ್ರೀಶೈಲ ಯಾತ್ರಿಗಾಗಿ ಹೊರಟರು. ||೪|| ಅವರು ಈತನನ್ನೂ ಕರೆದರು. ಆದರೆ ಅವನು ತಾನು ಬರಲಾರೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋಗುವ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಮೂರ್ಖರು. ನನ್ನ ಶ್ರೀಶೈಲಪರ್ವತವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅದೆ. ||೫|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ ನನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು. ಪರ್ವತವೇ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಮಠವು. ನಾನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಚರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಾರೆನು” ಎಂದನು. ||೬|| ಎಲ್ಲರೂ ಆತನಿಗೆ ನಗಹತ್ತಿದರು. ಈತನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆಯೆನ್ನತೊಡಗಿದರು. ನಡೆಯಿರಿ ನಾವು ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಆತನ ತಾಯಿ-ತಂದೆ-ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋದರು. ||೭|| ಪಟ್ಟಣದ ಜನತೆಯೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ತೆರಳಿತು. ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದನು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಗುರುಗಳು ಆತನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ||೮|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- “ಯಾಕಪ್ಪಾ ! ಯಾತ್ರಿಗೆ ನೀನೇಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನೇಕಾರನು “ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳೇ ನನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯು. ||೯|| ಹಲವಾರು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಮೂರ್ಖಜನರು ಪಾಷಾಣ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಸುಳ್ಳೇ ಹೋಗುವರು.” ||೧೦|| ಹೀಗೆಂದು ತಂತಿಕನು ತಿಳಿಸಿ, ನಿತ್ಯವು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ನಿತ್ಯಕರ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಹೀಗಿರಲು ಮಾಘ ವದ್ಯ ಚತುರ್ದಶಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯು ಬಂದು ಒದಗಿತು. ||೧೧||

ಅಂದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವು ಆಗುತ್ತಲೆ ಆ ಭಕ್ತನು ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದನು. ಅಂದು ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಉಪವಾಸವಿತ್ತು ||೧೨|| ತಂತಿಕನು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದನು. ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ||೧೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಂತಿಕನನ್ನು ಕುರಿತು— “ನಿನ್ನ ಬಂಧುಬಳಗವೆಲ್ಲವೂ ಯಾತ್ರೆಗಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದಿರುವಿ. ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಶ್ರೀಪರ್ವತದ ಮೇಲಿನ ಮೋಜನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದಿ. ||೧೪|| ನೀನು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಶಿಷ್ಯನು— “ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳ ಯಾತ್ರೆಯು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಂಟು” ಎಂದನು. ||೧೫|| ಆತನ ಭಾವವನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಗುರುಮುನಿಗಳು ಆತನನ್ನು ಹತ್ತರ ಕರೆದರು. ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಪರ್ವತವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆ ಎಂದು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಕೂಡ್ರಹೇಳಿದರು. ||೧೬|| ಅಲ್ಲದೆ “ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದ. ||೧೭|| ಶ್ರೀಗುರುವು ಭಕ್ತನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಹೋಗಲು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸಹ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಪರ್ವತದ ಹತ್ತಿರವನ ಪಾತಾಳಗಂಗೆಯೆಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ತೆರೆದುಕೊಂಡರು ||೧೮|| ಒಂದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಎಚ್ಚತ್ತವನಂತೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದನು. ಪರ್ವತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಇದು ಸತ್ಯವೋ ಸ್ವಪ್ನವೋ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯುಂಟಾಯಿತು. ||೧೯|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆತನಿಗೆ—“ಅದೇಕಪ್ಪಾ, ಹೀಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಷ್ಠನಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಿ? ಕ್ಷೌರ ಸ್ನಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬೇಗನೆ ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗು” ಎಂದರು. ||೨೦|| ಇಂತು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ನಿರೋಪವಾಗುತ್ತಿರಲು, ಶಿಷ್ಯನು ಬೇಗನೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ-ತಂದೆ-

ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದ ಜನರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿದನು ||೨೧|| ಅವರೆಲ್ಲರೂ “ಎಲೋ, ನೀನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಂದೆ? ನಮಗೇಕೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ? ಅಡಗಿಕೊಂಡು ತಲೆಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಯಾವ ಧರ್ಮವು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ||೨೨|| ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ— “ನಾವು ಇಂದೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಂತರ ಹೊರಟೆವು. ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಕಾಲವು ಸಾಕಾಗಬಹುದು. ಇದೇ ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಬಂದೆನು” ಎಂದನು. ||೨೩|| ಒಬ್ಬನು ನಗುತ್ತ ‘ಇದು ಸುಳ್ಳು’ ಎಂದನು. “ನನ್ನೊಡನೆಯೇ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಒಣ ಬಡಿವಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಳ್ಳು” ಎಂದು ನುಡಿದನು. ||೨೪|| ಅವನು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬೇಗನೆ ಕ್ಷೌರ, ಸ್ನಾನಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು. ಹೂವು, ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ, ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಹೋದನು. ||೨೫|| ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಾಗ ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಮುನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಬಹಳೇ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದನು. ||೨೬|| ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲ ಪೂಜೆಗಳನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀಗುರುರಾಜನೇ ಶಂಕರನೆಂದು ತಂತಿಕನು ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ||೨೭|| ಹೀಗೆ ನಿರ್ದೋಷ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದ ರೂಪವಾಗಿ ಫಲವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಮತ್ತು ದವನ-ಪ್ರಸಾದಗಳೆಂಬ ಯಾತ್ರೆಯ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಗುರುವಿನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದನು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳು. ||೨೮|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಆ ತಂತಿಕ ಭಕ್ತನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಈಗ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವೆಯೋ ಅಥವಾ ಹೊರಡುವೆಯೋ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ತಂತಿಕನು ತಾನು ಕಂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. ||೨೯|| “ಎಲ್ಲ

ಕ. ಸೇಯ ಅಭ್ಯಾಸ

ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಾಗ ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು, ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದನು. (೨೬)

ಜನರೂ ಹೋಗುವರು. ಗುಡಿಯ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ) ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ತಮ್ಮ ಚರಣಗಳನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾವೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ. ||೨೦|| ಶ್ರೀಗುರುವೇ ನೀನು ಹತ್ತರದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು, ಸುಳ್ಳೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಅದೇತಕ್ಕೇ ಬರುವರು ! ಜನರಂತೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದುಂಟು. ಅದರ ಕಾರಣವೇನು ? ||೨೧|| ನೀನಂತೂ ಕೇವಲ ಪರಮೇಶ್ವರನು. ನಮಗೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ತೋರುವಿ. ಗುಪ್ತರೂಪದಿಂದ ವಾಸಿಸುವ ಗುರುನಾಥನೆ ! ನಿನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ಮಹಿಮೆಯು ತಿಳಿಯದು ||೨೨|| ಎಲ್ಲರೂ ಮೂಢರಾಗಿರುವರು. ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿಯರು. ಏನು ಕಾರಣ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿತ್ತರಿಸಿ ನನಗೆ ಹೇಳುವುದಾಗಬೇಕು ಎಂದನು ||೨೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು- “ಕೇಳು ಭಕ್ತನೇ ! ಈಶ್ವರನು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣನು. ಆದಾಗ್ಯೂ ತ್ರಿಭುವನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಹಿಮೆಯು ಅಗಮ್ಯ (ತಿಳಿಯಲಾರದು) ಎಂದು ಖ್ಯಾತವಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ||೨೪|| ತಂತಿಕನು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ- “ಸ್ವಾಮಿ ! ನೀನಂತೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿರುವೆ. ಸ್ಥಾನಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವೆ. ಅದನ್ನು ವಿತ್ತರಿಸಿ ನಮಗಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾಗಬೇಕು.” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೨೫|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಭಕ್ತನಿಗೆ- “ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮನೆ ! ಇಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಿಯಷ್ಟೆ ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವೆ ಕೇಳು. ||೨೬|| ಮಾಘ ಮಾಸದ ವದ್ಯ ಚತುರ್ದಶಿಯ ದಿನ ಶ್ರೀಪರ್ವದ ಮಹಿಮೆಯು ಅಪಾರವಾಗಿರುವುದು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುವೆ ತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ||೨೭|| ಅಸಾಮದೊಳಗಿನ ಟಿಪ್ಪಾ ಪ್ರದೇಶವು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಿರಾತದೇಶನೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ವಿನುರ್ಷಣನೆಂಬ ಅರಸನಿದ್ದನು. ಆತನು ಶೂರನೂ, ಪರಾಕ್ರಮಿಯು. ಎಲ್ಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸಿ, ಅಂಕಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದನು. ||೨೮|| ಆದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಬುದ್ಧಿ

ಯಿತ್ತು. ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಹಳ ಬಲಾಢ್ಯನೂ ಸ್ಥೂಲನೂ ಆಗಿ, ಚಂಚಲನೂ ಸ್ತ್ರೀ ರತನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ||೩೯|| ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಅಯೋಗ್ಯ, ಭಕ್ಷ, ಅಭಕ್ಷ, ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಎಲ್ಲ ಮಾಂಸವನ್ನೂ ತಿನ್ನುವನು. ಇಂತು ದುರಾಚಾರಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವನು. ಆದರೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವನು. ||೪೦|| ನಿತ್ಯವೂ ಸಾಕಷ್ಟು ವೇಳೆ ಪೂಜಿಸುವನು. ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿನವಂತೂ ಆತನ ಹರ್ಷ ನಿರ್ಭರವು ಹೇಳತೀರದು. ಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಸಹಿತನಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವನು. ||೪೧|| ಆಚಾರವಂತೂ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವನು. ಆತನಿಗೆ ಸುಲಕ್ಷಣೆಯಾದ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಯಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಹೆಸರು 'ಕುಮುದ್ವತಿ' ಎಂದು ||೪೨|| ಸುತೀಲೆಯೂ, ಸುಗೇಣೆಯೂ. ಪತಿವೃತ್ತಿಯೂ ಆದ ಅವಳು ಮನದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸುವಳು. ತನ್ನ ಪುರುಷನು ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯು ಆಗಿರುವನಲ್ಲದೇ ಇತ್ತ ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತನೂ ಆಗಿರುವನು ಎಂದು. ||೪೩|| ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕುರಿತು — "ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೇ ! ನನ್ನದೊಂದು ವಿನಂತಿಯುಂಟು ||೪೪|| ನನ್ನ ಮಾತು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬೇಕು. ನೀವು ದುರಾಚಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಮಾಂಸವನ್ನೂ ತಿನ್ನುವಿರಿ. ನಿರಂತರದಲ್ಲೂ, ಪರಸ್ಪ್ರೇಯರಲ್ಲಿ ನಿರತರು. ||೪೫|| ಇಂತಹ ನಿಮಗೆ ಈಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾದದ್ದು ಹೇಗೆ ? ಸ್ವಾಮಿ ! ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಪ್ರಾಣನಾಥನೇ ! ಸಿಟ್ಟು ತಿಳಿಯಕೂಡದು" ಎಂದು ಬೇಡಿದಳು. ||೪೬|| ರಾಜನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು — "ನನಗೆ ಒಳಿತಾದುದನ್ನೇ ಕೇಳಿದೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಯಿತು. ನನ್ನ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳು ವೆನು ಕೇಳು. ||೪೭|| ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಹಂಪಿಯೆಂಬುದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಹೀಗೆಯೆ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾ ಶಿವರಾತ್ರಿಯು ಒದಗಿತು. ||೪೮|| ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿವಾಲಯವಿತ್ತು. ಅಂದು ಶಿವ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ನೆರೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ಶಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ದೊರೆತೀತೆಂದು ನಾನು ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ||೪೯|| ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವರು. ಹಲವು ಬಗೆಯ ಎಜಂತರಿ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಆರತಿಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೆಳಗುತ್ತ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವರು. ||೫೦|| ನಾನೂ ವಿನೋದದಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ ಸಿಡಿಗುಂಡು, ಬಡಿಗೋಲ್ ಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಧಾವಿಸಿ ಬಂದರು. ||೫೧|| ನಾನು ಗುಡಿಯ ಹೊರಗಿನ ಆವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಓಡುತ್ತಲಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕದವನ್ನಿಕ್ಕಿದರು. ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಹಿಡಿಯಿರಿ ಹೊಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಒಗೆಯತೊಡಗಿದರು. ||೫೨|| ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ದಾರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವದಿಂದ ಇರುವ ಬಯಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಗುಡಿಯ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಡುತ್ತಲಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಹೊರಬೀಳಲು ದಾರಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ||೫೩|| ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುವೆ. ಕೂಡಲೇ ಜನರು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವರು. ಅದರಿಂದ ಸವ್ಯಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಓಟವು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ||೫೪|| ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಕೋಟಿಯಂತೆ ಪೌಳಿಯು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಪೌಳಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಿದೆ. ||೫೫|| ಪ್ರಿಯಳೆ, ಎಂಜಲು ಏನಾದರೂ ದೊರೆತೀತೆಂದು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದೆ. ಆದರೆ ಜೀವವು ಉಳಿದೀತೆಂಬ ಕಕ್ಕುಲತೆಯು ಮನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ||೫೬|| ಹೀಗೆ ಮೂರು ಸಲ ಓಡಿದೆ. ಬಡಿದಾರೆಂದು ಬಹಳ ಅಂಜಿದೆ. ಅನಂತರ ಗರ್ಭ

ಗುಡಿಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕೆ, ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕಂಡೆನು. ||೫೭|| ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಶಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹೊಡೆದರು. ಅನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದು ಶಿವಾಲಯದ ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ||೫೮|| ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಪುಣ್ಯವು ಒದಗಿತು. ಶಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆನು. ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿ! ಅದೇ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ರಾಜನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರುವೆ. ||೫೯|| ಅಂದು ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿನವಿತ್ತು. ತಿನ್ನಲು ಎಂಜಲವೇನೂ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಉಪವಾಸದಿಂದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನೀಗಿದೆ. ಆ ಪುಣ್ಯವಾದರೂ ನನಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ||೬೦|| ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಪುಣ್ಯವು ಒದಗಿಬಂದಿತು. ಅದೆಂದರೆ-ದೀಪಮಾಲೆಯ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ ದೀಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದೆನು. ಶಿವನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನೀಗಿದೆನು. ||೬೧|| ಆ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಹೀಗದೆ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮಹಿಮೆ! ಇನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ದುರಾಚಾರಿಯೆಂದು ಹೇಳುವಿಯಲ್ಲ! ಆ ಸಂದೇಹದ ನಿವಾರಣೆಯು ಇಂತಿದೆ. ||೬೨|| ಈ ಮೊದಲಿನ ಜನ್ಮವು ನನ್ನದು ನಾಯಿಯದು. ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು ಅದರ ಸ್ವಭಾವ. ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೂ ಅದರ ಬಯಕೆಯು ಇದ್ದುದೇ! ಈಗ ಅದೇ ಸ್ವಭಾವವು ನನ್ನದಾಗಿದೆ. ||೬೩|| ಹೀಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯಳಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವಳು ಗಂಡನಿಗೆ ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಳು. “ಸ್ವಾಮಿ! ನೀವು ಪುರಾತನವಾದ ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೬೪|| ನೀವು ಸರ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು, ನನ್ನ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಾ! ಕೃಪೆಮಾಡು” ಎಂದು ಚರಣಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದಳು. ||೬೫|| ಸತಿ! ಸುಂದರಿಯೆ ಕೇಳು. ಈ ಮೊದಲಿನ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮವು ಹೆಣ್ಣು ಪಾರಿವಾಳದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿ ಬಂದು, ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಏನಾಯಿತೆಂದರೆ ||೬೬|| ಒಂದು ಮಾಂಸದ ಚಿಕ್ಕ ಕರಣೆಯು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ಕರಣೆಯನ್ನು ನೀನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ಆಕಾಶಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹದ್ದು ಅದನ್ನು

ದೂರಿನಿಂದಲೇ ಕಂಡಿತು. ||೬೭|| ಆ ಕರಣೆಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು, ತಾನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಹದ್ದು ಧಾವಿಸಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ತರ ಬಂದಿತು. ನೀನು ಆಗ ಆ ಮಹಾರಣ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಓಡಿದಿ. ||೬೮|| ಹದ್ದು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಹಿಂದುಮುಂದಿನದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಶ್ರೀಪರ್ವತದ ಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಓಡಿಕೊಂಡೆ. ||೬೯|| ಹದ್ದು ತೀರ ನಿನ್ನ ಸನಿಹಕ್ಕೆ ಬಂತು. ನೀನು ಶಿವಾಲಯದ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಂತೆ ಶಿಖರವನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಹತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಬಹಳೇ ದಣವಾಯಿತು. ||೭೦|| ನೀನು ಬಹು ದೂರಿನಿಂದ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದೆ. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಕಂಠಗತ (ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಂದಿತ್ತು) ವಾಗಿತ್ತು. ದಣದು ನೀನು ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಕೂಡುವುದೊಂದೇ ತಡ, ಹದ್ದು ಬಂದು ಚುಂಚುವಿನಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕುಕ್ಕಿತು. ||೭೧|| ಆ ಹದ್ದು ಮಾಂಸದ ಕರಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡುಹೋಯಿತು. ಆಗ ನಿನ್ನ ದೇಹವು ಪಂಚತ್ವ ವನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವು ಲಭಿಸಿತು. ನೀನು ರಾಜಪತ್ನಿಯಾದೆ" ಎಂದನು. ||೭೨|| ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಗಂಡನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಳು—“ಇನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಅನುಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆ. ||೭೩|| ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಗತಿಯೇನು? ಆಗ ನೀವು ಆದಾವ ಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿರುವಿರಿ? ಆತ್ಮಪತಿ, ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ, ರಾಜೇಂದ್ರ! ಈ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕು.” ಎಂದಳು. ||೭೪|| ರಾಜನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು—“ಪ್ರಿಯಳೆ! ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಿ ಯಷ್ಟೆ? ನಾನು ಸಿಂಧು ದೇಶದ ರಾಜವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮತಾಳುವೆನು. ||೭೫|| ಆಗ ನೀನೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾ ಗುವಿ. ಸಂಜಯ (ಸಿಂಧು ಮತ್ತು ಝೇಲಂಗಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರಾಂತವು) ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಪವಿತ್ರ ವಂಶದ ರಾಜನ ಮಗಳಾಗುವಿ. ||೭೬|| ಮೂರನೆಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ (ಕಾಲೇವಾಡ) ದೇಶದ ರಾಜ

ನಾಗುವೆ ನೀನು ಕಲಿಂಗ ರಾಜವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವಿ. ||೭೭|| * ಗಾಂಧಾರ ದೇಶದ ಅರಸನೊತ್ತಿಗಿಯು ನನ್ನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜನ್ಮವು ನೀನು ‡ ಮಗಧ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಿ. ಆಗಲೂ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯಾಗುವಿ. ||೭೮|| ಐದನೆಯ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ † ಆವಂತ ದೇಶದ ಅರಸನಾಗುವೆ. ನೀನು ಿದಶಾರಣ ರಾಜಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವಿ ||೭೯|| ನನ್ನ ಆರನೆಯ ಜನ್ಮವು, ++ ಆನರ್ತನೆಂಬ ರಾಜನದು. ನೀನು ಯಯಾತಿ ರಾಜನ ಕನ್ಯೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೆನಿಸುವಿ ||೮೦|| ** ಪಾಂಡ್ಯ ದೇಶದ ರಾಜಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ನನ್ನ ಏಳನೆಯ ಜನ್ಮವು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳುಳ್ಳವರು ಇರಲಾರರು. ||೮೧|| ಜ್ಞಾನಿಯು ಎಲ್ಲ ಸುಗಣಪೂರ್ಣನು. ಮುಖಕಾಂತಿಯು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿರುವುದು. ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರತಿಮಾನ್ಮಥನೆ ನಾನಾಗಿರುವೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು 'ಪದ್ಮವರ್ಣ' ಎಂಬುದು ||೮೨|| ನೀನು †† ದ್ವೈದರ್ಭ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಿ. ಆಗ ನಿನಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯವಿರುವುದು. ಬಂಗಾರದ ಪುತ್ಥಳಿಯೇ ಆಗುವಿ. ಮುಖಕಮಲವು ಚಂದ್ರನಂತಹದು. ||೮೩|| 'ವಸುಮತಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸುವಿ. ನಿನ್ನದು ನನ್ನದು ಸ್ವಯಂವರವಾಗುವುದು. ನಳದಮಯಂತಿಯಂತೆ, ಆಗ ನಿನ್ನನ್ನು

* ಸಿಂಧು ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಪ್ರದೇಶ ಈಗಿನ ಕಂದಾಹಾರ. ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿ ಆರ್ಯರ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಗಾಂಧಾರಿಯು ಇಲ್ಲಿಯವಳೇ. ‡ ಜರಾಸಂಧಂ ಪ್ರದೇಶ (ಗಂಗಾ ಶೋಣಗಳ ಸಂಗಮದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ) † ಉಜ್ಜಯಿನಿ (ಮಾಳವಾ ಪ್ರಾಂತ).

ಿದಶಾರಣ ರಾಜಕುಲದ ಉತ್ತರ ಪ್ರಾಂತ. ++ 'ಆನರ್ತ'ನೆಂದರೆ ಶರ್ಯಾತಿಪುತ್ರನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಂಟು (ಆನರ್ತ ದೇಶವೆಂದರೆ ಕಾಶೀವಾಡದೊಳಗಿನ ಒಂದು ಭಾಗ). ** ಮದ್ರಾಸ ಇಲಾಖೆಯೊಳಗಿನ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತವು. (ತಿನವೆಲ್ಲಿ-ಮಧುರಾ).

†† ದಮಯಂತಿ, ರುಕ್ಮಿಣಿ ಇವರ ಪಿತೃಕುಲವು (ವಿದರ್ಭ ದೇಶ ಅಂದರೆ ವರ್ಹಾಡ ಪ್ರಾಂತವು.)

ನಾನು ವರಿಸುವೆನು. ||೮೪|| ಬಹುದಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವೆನು. ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವೆನು. ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳನ್ನೂ ಗೆಲ್ಲುವೆನು. ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ||೮೫|| ದೇವ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವೆನು. ಹಲವಾರು ಅಗ್ರಹಾರಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡುವೆನು. ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಂಚುತ್ತ ಮುಪ್ಪು ಬರಲು, ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವೆನು. ||೮೬|| ನಾನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡೆದು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಋಷಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವೆನು. ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆನು. ಆಗ ಅಂತ್ಯಕಾಲವು ಒದಗುವುದು. || ೮೭ || ಮರಣವುಂಟಾದೊಡನೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರಕೊಂಡು, ನಿವೃತ್ತವಾದ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ತತ್ತ್ವತಃ ತಪೋಬಲದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆ ” ||೮೮|| ಈಶ್ವರಪೂಜೆಯ ಮಹಿಮೆಯು, ಶ್ರೀಶೈಲದ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ವ್ರತವು ಅನುಪಮವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ರಾಜನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ||೮೯|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ತಂತಿಕನಿಗೆ “ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿ-ಶ್ರೀಪರ್ವತದ ಮಹಿಮೆಯು ಎಂತು ಅಗಾಧವಿದೆ ನೋಡು. ಆ ನಾಯಿಯು ಏಳು ಜನ್ಮಗಳ ವರೆಗೆ ರಾಜನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಸುಖವನ್ನು ಭೋಗಿಸಿತು. ||೯೦|| ಅಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನೂ ಪಡೆಯಿತು. ಪರ್ವತದ ಮಹಿಮೆಯು ಇಂತಿದೆ. ನಿನಗಂತೂ ಗುರುಮುಖವು ದೊರೆತಿದೆ. ಈಶ್ವರನ ಪೂಜೆ ಮಾಡು, ಒಳ್ಳೆತ್ತಾಗುವುದು. ||೯೧|| ಗಾಣಗಪುರದಲ್ಲಿ ಭೀಮಾ ನದಿಯುಂಟು ಆ ನದಿಯ ದಂಡೆಗೆ ಕಲ್ಮೇಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಅವನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಸಮಾನನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರು. ||೯೨|| ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳು ಪೂಜಿಸು. ಅವನೇ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಗೊಳಬೇಡ” ಎಂದರು. ||೯೩|| ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತಂತಿಕನು— “ಸ್ವಾಮಿ ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು

ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದಿ. ನಾನು ಪೂಜೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡೆನು. ||೯೪||
ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೂ ನೀನೊಬ್ಬದೇ ವ್ಯಾಪಕನಾಗಿರುವಿ. ಕಲ್ಯಾಣ-ಸಂಗಮೇಶ್ವರನೆಂದು ಇನ್ನು ಒಂದೊಂದನ್ನೇ
ನಮಗೆ ಹೇಳುವುದಾಗಬೇಕು. ||೯೫|| ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ನಗತೊಡಗಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ತಂತಿಕನನ್ನು
ಹತ್ತರ ಕರೆದರು, ತಮ್ಮ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯ ಹೇಳಿದರು. ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದೊಂದೆ ತಡ,
ತಾತ್ಕಾಲವೇ * ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಳಿದರು. ||೯೬|| ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವು ನಡೆದಿರುವಾಗ, ಇತ್ತ ಗಾಣಗಾಪುರ
ದಲ್ಲಿನ ಜನರು ಹೊಳೆಯ ದಂಡೆಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕತೊಡಗಿದ್ದರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೋ ಎಂದು. ||೯೭||
ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನೆಂದು ಒಬ್ಬನು ನುಡಿದನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು “ನಾವು ಈಗ ಬಂದೆವು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೋ
ನೋಡಿರಿ” ಎಂದರು. ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರು ಕಾಯಿ ತಪ್ಪಿದ ಕರುವಿನಂತಾದರು. ||೯೮|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ
ಬಂದರು. ತಂತಿಕನನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದರು. ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಕರೆದು ತರಬೇಕೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿ ತಾವು
ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು. ||೯೯|| ತಂತಿಗನು ಊರೊಳಗೆ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡವರೆಲ್ಲ ನಗುವರು. ಕ್ಷೌರ
ವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿಸಿದೆಯೋ ಎಂದು ಕೇಳುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಶ್ರೀಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನೆಂದು ಅವನು
ಹೇಳುವನು. ||೧೦೦|| ದವನ, ಪ್ರಸಾದ, ವಿಭೂತಿ, ಹಲವು ಬಗೆಯ ಹೂವಿನ ಹಾರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವನು.
ಆದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡವರು ತೀರ ಆಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. ||೧|| ಇದೇನು
ಸಟಿಯೋ ದಿಟವೋ ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು. ದಿಟವಾದುದನ್ನೇ ಹೇಳು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಆಗ್ರಹಪಡುವರು.
ಆದರೆ ತಂತಿಕನು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೇ ತಾನು ಗುರುನಾಥನೊಡನೆ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಂದುದನ್ನು ತಿಳಿ

* ಶ್ರೀಶೈಲದಿಂದ ಭೀಮಾ ಅಮರಜಾ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ.

ಸಿದನು. ||೨|| ಅಲ್ಲದೆ “ಶ್ರೀಗುರು ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರು. ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಕರೆಯಲು ನನ್ನನ್ನು ಮಠಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿರುವರು. ಇಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ವಿಚಾರವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ||೩|| ಒಬ್ಬನು ಈ ಮಾತು ನಿಜವಿರಬಹುದು ಎಂದನು. ಹೀಗಲ್ಲ ಇದು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಮೂರ್ಖರು ನುಡಿಯುವರು. ತಂತಿಕನು ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ||೪|| ಎಲ್ಲ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಗುರು ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯಿತು ಎಂದು ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ||೫|| ಈ ಸಂಗತಿಯು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳುವವರು ಕುಂಭೀಪಾಕವೆಂಬ ನರಕವನ್ನು ಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಶ್ರೀಶೈಲ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಯಾತ್ರಿಗಾಗಿ ಹೋದ ಜನರು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದರು. ||೬|| ಅನಂತರ ತಂತಿಕ ಭಕ್ತನ ಯಾತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಅವರೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಅದರಿಂದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಆನಂದಪಟ್ಟರು” ಎಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ತಿಳಿಸಿದನು ||೭|| ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಲಿರುವೆ. ಶ್ರೀಗುರು ಮಹಿಮೆಯು ಅಪಾರವಿದೆ. ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಮೃತವನ್ನೇ ಸೇವಿಸುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ||೧೦೮||

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾವ್ಯುತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತುಸಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧ-

ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ಶ್ರೀಶೈಲ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಮಹಿಮಾ ವರ್ಣನಂ ನಾಮ

ಚತುಶ್ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||